

WELKOM BIJ DE DICTATUUR 3.0 | DOOR HERMANN PLOPPA

Posted on 24. November 2020

Een commentaar van Hermann Ploppa.

Nog nooit is een democratie zo weinig spectaculair getransformeerd in een dictatuur als op woensdag 18 november 2020. Geen landelijke straatgevechten. Geen vrachtwagens vol met gearresteerde tegenstanders van het regime. Nog niet.

In plaats daarvan, het normale leven op straat. Behalve de herbergiers die wachten op iemand die op fast food wijze eten en drinken bij hen bestelt en op de juiste afstand ophaalt. Daarnaast zijn er twee mensenmassa's in de hoofdstad Berlijn. Enkele duizenden deelnemers elk. Niet de twee miljoen die nodig zouden zijn geweest. Die bij de Brandenburger Tor, waarvan de foto's door de media zijn gegaan. Waterkanonnen. Gewond. Strafbedreigingen van de politie tegen paramedici. Als ze hun plicht om te helpen vervullen, worden ze bedreigd met arrestatie. Tienduizend jaar beschaving wordt in twee uur tijd vernietigd.

Ik was op de andere rally bij en op de George Marshall Bridge... Terwijl een lid van de Bondsdag uit Bautzen, die tegen de wet op de infectiebescherming wilde stemmen, door de politie, farmaceutisch lobbyist en sociaaldemocraat Karl Lauterbach, samen met een strijdmakker met champagne, met geweld op de afschaffing van de democratie werd getoast, zoals hij zijn fans op Twitter liet weten. Buiten op de Marshallbrug was het een beetje beschaafd. Politieagenten wezen op de menigte en plukten vervolgens voornamelijk onschuldige jonge vrouwen uit de menigte, om ze vervolgens voor identificatie te nemen en ze vervolgens weer vrij te laten.

Zoals alles in het Corona-regime was het absoluut willekeurig en op geen enkele manier begrijpelijk. Treinen en voorbijvarende schepen laten hun sirenes solidair klinken. De sfeer op de Marshallbrug was vergelijkbaar met die bij de euforische augustusdemonstraties met hun massapubliek. In de middag werd het kouder, en de stemming veranderde dienovereenkomstig toen de resultaten van de tweede en derde lezing in de Bondsdag bekend werden. Pinksterwonderen waren vanaf nu niet meer te verwachten.

De facties van de linkse partij, AfD en FDP hadden immers unaniem tegen de nieuwe versie van de

zogenaamde besmettingsbeschermingswet gestemd. Dit was niet noodzakelijkerwijs te verwachten. En het feit dat de AfD, van alle mensen, die altijd als extreem rechts en anticonstitutioneel is bestempeld, tegen de steriliserende deppen van onze Basiswet heeft gestemd, is een van de verbazingwekkende aberraties van de politieke kleurentheorie van dit krankzinnige Coronajaar. En de Groenen, ooit opgericht als democratische basispartij en parlementair uithangbord voor de milieubeweging, stemmen nu eensgezind en met aandacht voor de omvorming van de democratie tot een totalitair horrorregime.

In navolging van hen, de eens zo sterke partij van de arbeidersbeweging en de sociaal zwakkeren, het EPD. Voor de stemming van 1933 over de door de nazi's ingevoerde machtigingswet bekende de toenmalige EPD-voorzitter Otto Wels: "U kunt ons onze vrijheid ontnemen. Maar niet onze eer!" In de gelederen van de CDU/CSU waren er tenminste enkele dissidenten die tegen de herziene besmettingsbestrijdingswet stemden. We weten dit omdat de AfD-Fractie aandrong op een hoofdelijke stemming. Dank u wel.

Het feit dat de tweede en derde lezing van de wet op de infectiebescherming, de goedkeuring door de Bundesrat en de definitieve ondertekening van deze beruchte machtigingswet met tussenpozen van een uur op slechts één dag werden uitgevoerd, is uniek in de geschiedenis van de Bondsrepubliek Duitsland. Het is duidelijk dat we het publiek moeten verrassen, want we zien dat deze wet niet verenigbaar is met onze grondwet.

Wat zouden de demonstranten anders kunnen doen dan naar de ambtswoning van de Duitse president, Frank-Walter Steinmeier, te gaan en met luid getrommel en geschreeuw hun afkeuring uit te spreken over het publiek, dat net is buitengesloten en ontmaagd. Maar de grote massa van de bevolking is in een diepe slaap en heeft op zijn best een paar onrustige nachtmerries. Ze zullen ooit samen met ons in de dictatuur wakker worden.

Dit was de stilste staatsgreep ooit. Deze staatsgreep heeft niet alleen betrekking op vijfhonderd jaar strijd voor democratie en zelfbeschikking. Deze coup opent deuren voor een dystopie van onvoorstelbare afmetingen. De mensheid zoals we die kennen zal op de vuilnisbelt van de geschiedenis worden gedumpt als er niet snel beslissende actie wordt ondernomen.

Welkom bij dictatorschap 3.0. Snijden en dobbelen aan dictatorschap

Het rijk kan niet als een dictatuur worden aangesproken. Het was gemodelleerd naar het Engelse model en werd beschouwd als een constitutionele monarchie. Met andere woorden, een rechtsstaat waaraan ook de keizer onderworpen was. De eerste dictatuur op Duitse bodem was het nazi-imperium. Deze nazi-dictatuur kwam niet in één klap. Het werd in verschillende fasen doorgeslagen. Het begon met de "Pruisische klap" in 1932: Rijkskanselier Franz von Papen ontsloeg de legitieme SPD-regering van Pruisen zonder enige legitimatie. En had zo de ruggengraat van de Weimar democratie verwijderd. Toen de verwachte aardverschuivingsoverwinning van de NSDAP in november 1932 uitbleef, moest Hitler op 31 januari 1933 een burgerlijk-conservatieve coalitieregering vormen. De zogenaamde Reichstag brand in februari 1933 leverde het sjabloon op voor het opsluiten van de gevaarlijkste en meest militante tegenstanders van de nazi's, de communisten, in voorvormen van concentratiekampen en voor het oproepen van een noodtoestand uit een hoed. De Reichstag-verkiezingen in maart 1933 brachten opnieuw niet de verhoopte aardverschuivingsoverwinning van de nazi's.

Een week later verjoegen SA-bendes de gekozen burgemeesters uit het stadhuis en benoemden hun eigen handlangers in hun plaats. Op 1 mei 1933 vierden de nazi's voor het eerst in de Duitse geschiedenis een feestdag. De ADGB, een vakcentrale, marcheerde met haar mensen achter de SA-bendes en maakte als het ware reclame voor het nieuwe systeem. Maar deze ondankbaarheid belooft de nieuwe meesters op geen enkele manier. Want op 2 mei hadden ze al de hele leiding van de ADGB in het kamp gezet en de bezittingen van de vakbond in beslag genomen.

In 1934 liet Hitler alle resterende potentiële tegenstanders in zijn eigen gelederen vermoorden, evenals enkele conservatieve niet-nazi's zoals de voormalige Rijkskanselier en generaal Kurt von Schleicher. Zo werd de machtsovername binnen drie jaar afgerond. Als de communisten en de sociaal-democraten elkaar niet jarenlang als hun grootste vijanden hadden bevochten en zich in plaats daarvan samen tegen de nazi's hadden gekeerd, zou Hitler nooit kanselier zijn geworden. Want in de Weimarrepubliek had de staat geen monopolie op het gebruik van geweld. Burgeroorlogslegers stonden tegenover elkaar, tot de tanden bewapend.

In de tweede Duitse dictatuur, de DDR, duurde de overgang naar openlijke onderdrukking acht jaar - van 1945 tot 1953. De communistische leider Walter Ulbricht, die in 1945 in een Sovjetvliegtuig naar Berlijn werd gebracht, zou hebben gezegd: "Alles moet er democratisch uitzien. Maar communisten moeten altijd in de belangrijkste posities zijn!" De ontwikkeling in de sovjetzone begon dus vrij democratisch en pluralistisch, met de vorming van verschillende partijen. Toen het EPD en de KPD fuseerden tot de Socialistische Eenheidspartij, was er brede steun voor. Maar toen steeds meer burgerlijke politici gewoon van het toneel verdwenen, veranderde het beeld aanzienlijk. Uiteindelijk hebben Ulbricht en zijn helpers alle DDR-partijen samengevoegd op één kieslijst, zodat er gewoonweg niets meer overbleef om op te stemmen. In de loop der jaren moesten de arbeiders en de boeren steeds harder werken voor hetzelfde loon.

Dat was de laatste druppel. De opstand van 17 juni 1953 eindigde in een bloedbad, veroorzaakt door Sovjet-tanks. Wat duidelijk maakte wie de leiding had over het land. En dat de deelname van het volk aan de macht alleen op papier stond. Gevangenen zoals de zogenaamde "Gele Miserie" in Bautzen of in Cottbus werden de komende decennia goed gebruikt. Omdat open dictaturen de bevolking niet bepaald motiveerden, moest de SED uiteindelijk in 1961 het hele nationale grondgebied laten ommuren. De sociale stagnatie in de DDR leidde uiteindelijk tot de implosie in 1989.

Corona-regime: introductie van de dictatuur in snel tempo

En nu de derde dictatuur in de Duitse geschiedenis. Waar de nazi's drie jaar nodig hadden om hun doel te bereiken en de SED acht jaar om dat te doen, slaagde de SARS Unity Party Germany SED, bestaande uit de blokfluitpartijen CDU/CSU, SPD en de Groenen, erin om de democratie binnen driekwart van een jaar radicaal om te vormen tot een dictatuur. We moeten er natuurlijk op wijzen dat alle partijen die in de Bondsdag vertegenwoordigd zijn, met uitzondering van de AfD, allang geïntegreerd zijn in discrete achtergrondnetwerken die voor het publiek verborgen werden gehouden. In de marktradicale en pro-Amerikaanse netwerkgroepen zoals Atlantik-Brücke, Mont Pelerin-Gesellschaft, Bilderberger of Bertelsmann-Stiftung worden alfa-dieren van bovengenoemde partijen verzameld en gecoördineerd met overeenkomstige dieren uit de media, de wetenschap, de economie, het leger en de geheime diensten,

ongeacht hun verschillende politieke kleurstelling. Ook het World Economic Forum en de Munich Security Conference zijn in de loop der jaren steeds belangrijker geworden. Met onvoorstelbare arrogantie wordt daar al lang gesproken over de bevolking als een beschikbare manipuleerbare manoeuvrerende massa.

En het publiek krijgt slechts een glimp te zien van de diepgaand antidemocratische basisopvattingen en -plannen van deze clandestiene netwerken. Sinds de openlijke propaganda van het Corona-regime hebben we helaas moeten inzien hoe fijnmazig dit spinnenweb van totalitair denken tot in de autoriteiten van de meest afgelegen gemeenschappen reikt.

Het begon met het gerucht dat een nieuw type virus op het punt stond om mensen in China te doden. Söder en Merkel hebben ons op een gegeven moment benaderd en gevraagd om speciale quarantainemaatregelen voor een beheersbare periode van drie weken. En toen werd de worst steeds langer en langer. Toen werden de maskers toegevoegd. En toen kwam de schaamteloze dreiging dat een "normaal" leven pas zou terugkeren als het vaccin beschikbaar was. Sponsachtige anglicismen worden verondersteld de echte situatie voor ons te verbergen. Er is de lockdown, die nooit bemiddeld zou kunnen worden als avondklok of huisarrest.

Er zijn geen slagvelden meer van een burgeroorlog. De mensen zijn ontwapend. Het slagveld is de zogenaamde publieke opinie. Geïsoleerde, steeds ongeschoolde medemensen worden blootgesteld aan gesofisticeerde angstcampagnes van gewetenloze, corrupte psychologen en sociologen. En deze bataljons van de wetenschappelijk onderbouwde psychotisering van de bevolking, met ons respect voor de genezende kracht van de rede, laten ons tamelijk hulpeloos en verbijsterd achter.

We zien hoe het gif van angst en wantrouwen ontkiemt en vruchten afwerpt. Wij zijn van mening dat alle inspanningen gericht moeten zijn op het voorzichtig reageren op moeilijke tijden. En worden uitgelachen en gestigmatiseerd als gekken om dat te doen. En onze media, die net zorgvuldig zijn opgebouwd in de strijd om de publieke opinie, worden vrij primitief verpletterd op de manier van Mussolini. KenFM en Rubikon zijn het zwijgen opgelegd op Youtube.

In de radicaal geprivatiseerde publieke sfeer van het ondernemerschap bestaat er geen wettelijke

aanspraak op de bescherming van minderheden. Biedermann en brandstichters mogen samen onze beschaving afbranden tot een high-tech steentijdperk orde als een monopolie.

Wat moet er gebeuren in deze apartheidssamenleving, waarin alleen gevaccineerde en uitgesneden burgers nog kunnen hopen op toegang tot het volledige scala aan diensten dat onze verwrongen beschaving biedt? We moeten ons in kleine groepjes vormen. In strak genetwerkte honingraten waarin het leven zoals we dat nastreven grotendeels onafhankelijk van de gestoorde mainstream kan worden gerealiseerd.

Papier is geduldig. Er is geen wet van schaamte die niet kan worden afgeschaft. Het hangt nog steeds af van de mensen in de echte wereld. Als steeds meer mensen gewoonweg niet meewerken met de sanitaire dictatuur, zal dit regime niet langer standhouden.

De boeken "[Die Macher hinter den Kulissen](#)" en "[Hitlers amerikanische Lehrer](#)" van Hermann Ploppa worden in dit verband aanbevolen.

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Beeldbron: ©KenFM20

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK